

విదీ నిజం?

రచన : శ్రీ యన్నంరెడ్డి వెంకటరెడ్డి.

“నిజమా?” అన్నాడా వార్త నమ్మ లేనట్లుగా!

“నిజమేరా! ఏం? నమ్మకం లేదా నా మాట మీద...”

‘అబ్బే! అలా అని కాదురా, ఫస్ట్ అని ఓసారి గుర్తు కొచ్చిందంటే.’

“సరే - అలా అయితే, ఓ స్నేహితుడిగా నీ దగ్గర కొచ్చాను - ఓ స్నేహితుడి పరిస్థితిని తెలియచేయడానికి...”

“రామూ! ఏమిటా నీ వంటున్నది?”

“ఉన్న మాటేరా”

“ఏతే పద” టిఫిన్ అనినా చేయకండా, వట్టు వేసుకుని. తల దువ్వుకుని బయటే రేడు శంకర్ ?

“శంకర్ ! నిన్న సంచీవిని చూసేవా?”

రాము అన్నాడు.

“లేదు” శంకర్ అన్నాడు.

“వాడు చచ్చిపోయేడని తెలియగానే నాకు చాలా బాధేసిందిరా!”

“మరి వేయదు. కల్పి పన్నేసిన కొలీజ్ పోయేడంటే ఎవరి కుండదురా బాధ...” విచారంతో అన్నాడు.

“ఏం చేస్తాం, చావ వలసిన వయసు కాదు. ఏనా, చావుకు లేతా, ముదురూ ఏమిటి?”

“బొనాను” అంటుండగానే రిక్తా కె. జి. హెచ్. ముందాగింది.

గబ గబా సంచీవి వుండే వార్డులోకి వెళ్ళారు. శంకర్ ఆతృతగా చూసేడు వార్డునంతా!

అటుగా వెళ్తోన్న సిస్టర్ ని ఆపి, “సిస్టర్. ఇక్కడ సంచీవి అనే పేషెంటు చచ్చి పోయేడా?”

అన్నాడు శంకర్. ఆ మాటకా సిస్టర్ చిన్నగా నవ్వి- “ఆయన చచ్చిపోలేదు, మీ కేవరో రాంగ్ యిన్ఫర్ మేషన్ యిచ్చుంటారు. ఆయన్ని నిన్ననే డిస్చార్జ్ చేసేరు.” అంది.

రాము, శంకర్ కేసి చూసి భావ గర్భితంగా నవ్వేడు.

ఎలాగయితేనేమి రాము, శంకర్ ని పూల్ చేసేడు! శంకర్ పూల్ కాబడ్డాడు!

ఆఫీసులో-

“శంకర్ ! యివ్వాలి సేలరీ తీసుకొన్నావా?”

“లేదు, సెకెండ్ కి కదా మన కిచ్చేది”

“బొనానుకో, కానీ, యివ్వాలి యిస్తున్నారూ, వెళ్ళు తీసుకో...” అన్నాడు యల్డీసి లోగనాధం’ టైపు కొడుతోన్న సుందరి అండా లను పరికిస్తూ.

అది గ్రహించిన దానిలా ఆమె చిన్నగా నవ్వింది.

శంకర్ మేనేజర్ రూమ్ కేసి అడుగులు వేసేడు,

రాము వారిద్దామనుకునేంతలోనే శంకర్ రూమ్ లో కెళ్ళి పోయేడు. తిరిగి శంకర్ రాకతో ఆఫీసు ఘొట్టు మంది. శంకర్ పేమ్ అయేడు. దాని తాలూకు బాధ అతని గుండెల్ని పిండుతోంది. ఆలోచనల్లో చిక్కి

పోయేడు. రాము పలకరించేంత వరకూ అలాగే వుండి పోయేడు.

“శంకర్ ! ఇవ్వాలి ఫస్ట్ అని తెలిసి కూడా అలా ఫూల్ అవుతా వేరా?”

“అవును! అవక తప్పదు. సరిగ్గా రెండు సంవత్సరాల క్రితం యిలాగే జరిగింది. నేను యిక్కడే పజ్జేస్తున్నాను. మా అమ్మకు సీరియస్ గా వుందని ఫస్ట్ రోజునే తెలిగ్రాం వచ్చింది. అది నా స్నేహితుడే యిచ్చింది. మాది రాజగోపాలపురం. మా యింటికి సంబంధించిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలన్నీ, విద్యా సాగరనే మా స్నేహితుడే యిస్తాడు. వాడూ, నేనూ యింటర్ వరకూ చదువుకున్నాము. ఈ తెలిగ్రాం వాడే యిచ్చాడు కనుక నాకు అనుమానం వేసింది. నన్ను ఫూల్ చేద్దామనుకుంటున్నాడని కానీ, నేనూహించింది తప్పు. మా అమ్మ పోయిందని నాలుగురోజుల తర్వాత ఓ వుత్తరం నన్ను చేరింది. అందులో ఏముందో తెలుసా!” అని కంట తడి తుడుచు

కుని “ ఇక్కడ నీ రాక కోసం ఎదురు చూసేము. కానీ, నీవు తాళేదు. ఎంత పనుల్లో తలమునకలయితే మాత్రం కన్న శల్లి కడ చూపుకు దూర మవుతావా? అప్పుడు జరిగిన ఆ చిన్న ఘర్షణకే యింత పట్టింపులా? మీ అమ్మ నీవు రాకపోవటంతో ఎంత దుఃఖ భారంతో మమ్ముల్ని విడిచి వెళ్ళిందో తెలుసా? యిలా రాసుంది.”

అసలా వార్త నిజం అవుతుందనే ఊహించని నాకు నిజగా షాక్ లా తగిలింది.

అప్పటినుంచీ, యిప్పటి వరకూ నాకు నమ్మకం కలిగించక పోయినా నమ్ముతూ ఫూలవుతూ వుంటాను. కోరి నేను ఫూల్ నయాను అవుతాను.

“క థాంజలి”లో వెలువడే కథలన్నీ కేవలం కల్పితము. ఎవరినీ ఉద్దేశించి వ్రాసినది కాదు. రచయితల రచనలకు మేము ఏమాత్రము బాధ్యులుకాదు. —సంపాదకుడు.

ఎల్లప్పుడూ “జీబ్రా” బనియన్లనే ఉపయోగించండి!!

ఎందుకనగా...

అవి, క రెక్టైజ్డ్ జా, చక్కని అల్లిక, దీర్ఘ కాలమన్నిక.

మా తయారీపులు :—

- ◆ ఫాంటా
- ◆ రాజ
- ◆ జీబ్రా
- ◆ జుల్స్

: కయారించువారు :

TEL : “ ZEBRA ”

PHONE : 21686

Zebra Hosieries

LAKHSMINAGAR MAIN ROAD :: TIRUPUR-638 602